

Arrest

nr. 142 957 van 10 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DEYPERE loco advocaat N. ANTONIC en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Koerdische Irakees afkomstig uit Kirkuk (provincie Tameem) in Centraal-Irak. U diende op 25 juli 2013 een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen dat u uw land van herkomst had moeten verlaten omdat u interesse had betoond in het Christendom. Op 13 augustus nam het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw asielerlaas werd ongeloofwaardig geacht. Bovendien werd uw afkomst uit Kirkuk zeer sterk in twijfel getrokken en werd geargumenteed dat u sterke banden had met de stad Sulaymaniya, in Noord-Irak gelegen. U tekende tegen deze beslissing geen beroep aan.

Op 5 februari 2014 diende u een tweede asielaanvraag in. Op 25 februari 2014 besliste het CGVS deze asielaanvraag niet in overweging te nemen.

Op 6 maart 2014 diende u een derde asielaanvraag in. U baseerde zich niet langer op dezelfde feiten als die van uw eerste asielaanvraag. U lichtte toe dat uw verklaringen in verband met uw bekering tot het christendom volledig verzonnen waren. U had dit verhaal opgedist omdat u vreesde anders te zullen worden gerepatriëerd naar Iran. In het kader van uw derde asielaanvraag verklaarde u dat u een homoseksuele man bent. U zou uw homoseksuele geaardheid ten volle hebben ontdekt in de periode dat u in Nederland had doorgebracht. In juni 2011 zou u, vanuit Nederland, vrijwillig zijn teruggekeerd naar Irak. U zou hierna zijn beginnen werken in een restaurant. U zou bevriend zijn geraakt met een zekere (I.), de neef van de eigenaar van het restaurant. Na verloop van tijd werd duidelijk dat jullie zich seksueel tot elkaar aangetrokken voelden. Op 22 juli 2013 zou men jullie hebben betrapt in de keuken van het restaurant terwijl jullie seksuele handelingen stelden. U zou onmiddellijk uit het restaurant zijn weggevlucht en nog diezelfde dag zou u het land zijn ontvlucht. U zou naar België zijn gevlucht, waar u twee dagen later aankwam en een asielaanvraag indiende. In België zou u vernomen hebben dat u in Irak was veroordeeld door een rechtbank wegens de 'verkrachting' van (I.).

Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u nog enkele kopieën van documenten van uw ouders voor: de bewijzen van nationaliteit van uw ouders en de stembrieven van uw ouders.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u, ook naar aanleiding van uw derde asielaanvraag, niet kan worden toegekend en dit omwille van onderstaande redenen:

In het kader van uw derde asielaanvraag baseerde u zich niet langer op dezelfde feiten als die van uw eerste asielaanvraag. U verklaarde toen dat u zich had bekeerd tot het christendom. Deze aanvraag werd evenwel afgewezen omdat uw verklaringen ongeloofwaardig werden geacht. In het kader van uw derde asielaanvraag gaf u plots toe dat uw verklaringen in verband met uw bekering tot het christendom inderdaad volledig verzonnen waren (zie gehoorverslag CGVS, vraag 5). Het feit dat u leugenachtige verklaringen heeft afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag en aldus heeft getracht het CGVS te misleiden door uzelf een volstrekt frauduleus profiel aan te meten, ondermijnt in grote mate uw algemene geloofwaardigheid. Uw geloofwaardigheid wordt daarenboven verder ondermijnd doordat u in het kader van uw derde asielaanvraag blijft volhouden dat u van Kirkuk afkomstig bent, hoewel reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag werd vastgesteld dat u niet van daar afkomstig bent.

Gelet op het feit dat uw geloofwaardigheid al bij voorbaat ter discussie staat, mag het niet verbazen dat uw nieuwe verklaringen in het kader van uw derde asielaanvraag allermist kunnen overtuigen. U liet optekenen dat u eigenlijk een homoseksuele man bent en dat u omwille van uw geaardheid problemen heeft gekregen in Irak. Het CGVS betwijfelt echter zeer sterk dat u een homoseksuele geaardheid heeft en gaat ervan uit dat u opnieuw heeft getracht doelbewust de asielinstanties te misleiden door een volledig verzonnen verhaal op te dissen.

U verklaarde ieder weekend naar een discotheek voor homo's te gaan. Wanneer u evenwel werd gevraagd wat de naam is van deze disco, diende u het antwoord schuldig te blijven. U kwam niet verder dan dat de disco of het café zich in Antwerpen bevindt, meerbepaald op de Groenplaats. U verklaarde vervolgens dat u op het internet surft naar zogenaamde 'homowebsites'. Wanneer u werd gevraagd hiervan enkele voorbeelden te geven, antwoordde u dat u niet zoveel kennis heeft van pc's en dat u eigenlijk meer uitgaat naar de disco's. U werd erop gewezen dat u allermist overtuigt. U kan geen voorbeelden geven van 'homowebsites' en u kent de naam niet van de disco waar u naar eigen zeggen ieder weekend zou doorbrengen (later werd dit afgezwakt naar 'in totaal ben ik er drie keer geweest') (zie gehoorverslag CGVS, vragen 18-29). Dit is totaal onaanvaardbaar.

Uw verklaringen over hoe u bij uzelf uw homoseksuele geaardheid ontdekte, zijn in hetzelfde bedje ziek: deze zijn weinig overtuigend noch doorleefd. U verklaarde eerst pas rond uw 27ste of 28ste uw homoseksuele geaardheid te hebben ontdekt. Even later wijzigde u uw verklaringen en gaf u toe reeds rond uw 25ste één en ander te hebben ontdekt aangezien u rond die leeftijd regelmatig naar mannenporno keek. U voegde eraan toe dat u er daarvoor geen tijd voor zou gehad hebben omdat u tot dan had gewerkt als politieagent. U werd erop gewezen dat het opmerkelijk is dat u niet eerder, namelijk voor uw 25ste, reeds één en ander zou hebben ontdekt, gelet op het feit dat men vaak reeds rond de puberteit seksueel begint te experimenteren. Opnieuw wijzigde u uw verklaringen. U liet nu optekenen dat u rond uw 22ste bent beginnen kijken naar 'mannenporno' (zie gehoorverslag CGVS, vragen 37-48). Op de vraag hoe u dan in Irak aan dergelijke pornofilms geraakte, antwoordde u dat uw vrienden u hadden doorverwezen naar enkele websites. U werd gevraagd hiervan enkele voorbeelden te geven. U verklaarde nu dat het CD's waren of DVD's die u kon huren in een videotheek. U herinnerde zich geen enkele titel van een dergelijke film. U werd gevraagd of uw vrienden op de hoogte waren van uw seksuele geaardheid, gelet op het feit dat zij u hadden doorverwezen. Opmerkelijk genoeg liet u optekenen dat zij wel wisten dat u graag naar mannenporno keek, maar niet dat u een homo bent (zie gehoorverslag CGVS, vragen 49-59). Al deze verklaringen overtuigen allermist.

Aangezien het CGVS geen geloof hecht aan uw verklaringen als zou u een homoseksueel zijn, wordt er ook geen enkel geloof gehecht aan uw asielrelaas in het kader van uw derde asielaanvraag, gelet op het feit dat uw verklaringen in dit verband louter gebaseerd zijn op uw profiel als homoseksueel. Tekenend in dit verband is het feit dat u geen idee heeft van wat er met (I.) is gebeurd, de man met wie u een seksuele relatie heeft gehad en dit terwijl u wel degelijk nog contact heeft gehad met uw moeder, uw broer en verschillende vrienden. Men mag dan ook verwachten dat u via deze mensen nog iets zou hebben vernomen over (het lot van) (I.). Toen u hierop werd gewezen, liet u wel plots optekenen dat u had vernomen dat hij ook naar Europa was gevlucht (zie gehoorverslag CGVS, vragen 67 en 68). In ditzelfde verband liet u nog optekenen over geen enkel contactgegeven van (I.) te beschikken (zie gehoorverslag CGVS, vraag 70). Dit is andermaal niet overtuigend. Indien jullie er werkelijk zouden zijn in geslaagd om naar Europa te vluchten, dit om aan de represailles op het thuisfront te ontkomen, mag in alle redelijkheid worden aangenomen dat jullie - minstens - zouden geprobeerd hebben met elkaar in contact te komen. Dat u dan zelfs niet zou weten via welke weg of via welk communicatiemiddel u met (I.) in contact kan treden, kan echt niet worden geloofd. Gelet op de aard van jullie relatie en gelet op de zogenaamde ernst van de problemen die jullie allebei zouden hebben gekend, kan uw gebrek aan initiatief en interesse op dit vlak niet worden gevolgd. Verder verklaarde u dat u in Irak bent veroordeeld wegens verkrachting van (I.).

U verklaarde te zijn veroordeeld door 'de grote rechtbank van Kirkuk'. Volgens uzelf werd er een vonnis geveld. U kon er evenwel niets van voorleggen aangezien het vonnis zich zou bevinden bij het Ministerie van Justitie en het onmogelijk is om hiervan een kopie te bekomen. U liet verder nog optekenen dat uw familie geen advocaat had aangesteld uit vrees voor de reactie vanwege de andere familie (zie gehoorverslag CGVS, vragen 71-77). Opnieuw dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen allerminst kunnen overtuigen. Indien u werkelijk zou zijn veroordeeld, kan het totaal niet overtuigen dat u geen enkele moeite zou hebben gedaan om, via welke weg ook, een advocaat in Irak te contacteren of een kopie van het vonnis op te vragen. Het houdt dan ook totaal geen steek dat uw familie niet zou durven een kopie aan te vragen omwille van de tegenpartij, terwijl u stelt dat u wel degelijk werd veroordeeld en dit toch al een zekere genoegdoening aan de tegenpartij moet hebben gegeven.

Daarenboven kan uw verhaal, als zouden (I.) en u zijn betrappt in de keuken van het restaurant waar jullie allebei werkten totaal niet worden geloofd. Het intiem contact zou hebben plaatsgevonden achter de saladekar, in de keuken, volgens u een plaats waar jullie alle vrijheid hadden (zie gehoorverslag CGVS, vraag 66). Dit kan moeilijk worden geloofd. De keuken van een restaurant is immers een plaats waar zowat iedereen kan binnen en buitenlopen, onaangekondigd, en waar men moeilijk van enige privacy kan gewagen. Dat jullie, wetende welk taboe er rust op homoseksuele handelingen, hierin geen graten zouden hebben gezien, is geheel niet plausibel en komt andermaal de waarachtigheid van uw relaas en uw beweerde geaardheid niet ten goede.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er noch aan uw beweerde homoseksualiteit noch aan de daaruit voortvloeiende problemen enig geloof worden gehecht.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillende typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkuk reeds in uw eerste asielaanvraag niet geloofwaardig werden geacht en gezien er in het kader van uw eerste asielaanvraag werd geargumenteed dat u een sterke band heeft met de stad Suleymaniyah, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleymaniyah, deel van de Noordelijke KRG-zone, te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de drie noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant

stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. De KRG toonde zich in de verdediging tegen ISIS sterker dan de Iraakse centrale regering. Het verzekerde een strenge beveiliging van haar grens, verwierf controle over de betwiste gebieden in de provincies Ninewa en Kirkuk en ontving op haar grondgebied 300.000 (overwegend soennitische) IDP's die het geweld in Centraal-Irak ontvluchten. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich uitsluitend in Centraal-Irak en het KRG-gebied ondervindt nauwelijks enige impact van de strijd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Kirkuk en Diyala. ISIS ontplooiëde weliswaar strijders langs de grens met de semi-autonome Koerdische regio, maar verklaarde meermaals geen intentie te hebben om Noord-Irak aan te vallen. Langs de grens tussen KRG-gebied en Centraal-Irak vonden slechts een aantal kleine schermutselingen tussen de Koerdische troepen en ISIS plaats, doch deze waren steeds van zeer korte duur.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Hoewel er cellen van opstandelingen van diverse pluimage aanwezig zijn, blijft hun impact beperkt. Er vond de voorbije zeven jaar één grootschalige aanslag plaats in KRG-gebied, met name op 29 september 2013. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. De spanningen om olie, budget en de betwiste gebieden zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal-Iraakse regering weliswaar op scherp, maar dit heeft nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige ISIS. Daarnaast vormden gedeelten van het Koerdische noorden in het verleden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKK-doelwitten, wat resulteerde in een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd. Er vonden in 2014 dan ook geen luchtaanvallen plaats. De recente influx van meer dan 200.000 Syrische vluchtelingen en 300.000 (overwegend soennitische) IDP's uit Centraal-Irak die het ISIS-offensief ontvluchten, heeft tot slot geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Sulejmaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde betreffen kopieën van de bewijzen van nationaliteit van uw ouders en kopieën van hun stembrieven. Kopieën van documenten hebben geen bewijswaarde, gezien de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. U legt geen originele stukken neer. Bovendien betreffen het kopieën van documenten van uw ouders. Deze hebben aldus geen betrekking op uzelf. Meer zelfs, u brengt ook geen stukken aan waaruit uw familieband met deze personen zou blijken. Het is opmerkelijk dat u, ook al bent u al ruim één jaar in België en doorliep u in de periode 2008-2011 al een asielaanvraag in Nederland, nog steeds niet in staat bent enig identiteitsstuk mbt. uw eigen persoon neer te leggen, ook al moet u het belang ervan toch ten volle beseffen. Hoe dan ook, deze door u voorgelegde documenten zijn dan ook niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker voert aan dat hij op 28 oktober 2014 nieuwe stukken heeft ontvangen uit Kirkuk, die volgens hem zijn afkomst bevestigen: de huwelijksakte van zijn ouders, het geboortebewijs van zijn ouders, het bewijs van woonst van zijn ouders en de stemkaart van zijn ouders, alsook het bewijs van aankoop van een auto op zijn naam in 2007 en de hulp die hij en zijn familie hebben ontvangen van een plaatselijke organisatie uit Kirkuk. Tevens brengt verzoeker een kopie van zijn identiteitskaart bij. De originele

identiteitskaart bevindt zich volgens verzoeker nog in Nederland en zijn vorige raadsman zou het nodige ondernomen hebben om de kaart terug te krijgen, doch tot op heden heeft verzoeker geen bericht ontvangen. Door de neerlegging van deze stukken meent verzoeker dat voldoende bewezen is dat hij afkomstig is van de conflictzone Kirkuk. *“Bijgevolg is het ook duidelijk op basis van allerlei persberichten dat deze regio geteisterd wordt door geweld. Uit het feit dat verzoeker een kopie van zijn identiteitskaart voorlegt en aantal nieuwe originele stukkenstaat niet alleen vast dat hij afkomstig is van Kirkuk maar ook automatisch bescherming dient te krijgen als vluchteling op basis van de conventie van Genève.”*

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van de materiële motiveringsplicht *“zoals bepaald in”* artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat ook de situatie in Suleymaniyah van die aard is dat een terugkeer onmogelijk is. Hij meent dat verweerder gebruik maakte van een verouderd rapport. Onder verwijzing naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en van de Raad voert hij aan dat de analyse van de situatie in het land van herkomst *ex nunc* moet gebeuren daar de situatie snel kan veranderen. Verzoeker stelt *“Dat verwerende partij de veiligheidssituatie dan ook onvoldoende heeft onderzocht rekening houdend met de substantiële verslechtering van de veiligheidssituatie in Irak door gebruik te maken van landeninformatie die mogelijk volledig achterhaald is.”*

Vervolgens stelt verzoeker dat de situatie in bijna alle delen van Irak zeer volatiel is en dat verweerder dit overduidelijk weet. Er is volgens hem sprake van een verergering van het conflict en een algemene vrees voor wat de toekomst zal brengen. Verzoeker wijst erop dat het CGVS de veiligheidssituatie in Bagdad de afgelopen maanden heeft geëvalueerd en tot de conclusie kwam dat mensen uit Bagdad opnieuw in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming. Verzoeker is weliswaar niet afkomstig uit Bagdad, doch uit de voorliggende informatie blijkt volgens verzoeker dat ook in de regio's in Centraal- en Noord-Irak de situatie drastisch verslechtert. Verzoeker verwijst naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken en naar het *“Report of the Secretary-General on the protection of civilians in armed conflict”* van de Verenigde Naties van 22 november 2013.

2.1.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: de huwelijksakte van zijn ouders (stuk 2), het bewijs van woonst van zijn ouders (stukken 3 en 4), de geboortebewijzen van zijn ouders (stukken 5 en 6), een bewijs van woonst van zijn vader van 2003 (stuk 7), de stemkaarten van zijn ouders (stukken 8 en 9), het bewijs van aankoop van een auto in Kirkuk (stuk 10), het bewijs dat hij en zijn familie hulp kregen van een plaatselijke organisatie (stuk 11), een kopie van zijn identiteitskaart (stuk 12), het bewijs dat voormelde stukken uit Kirkuk afkomstig zijn (stuk 13), een brief van zijn raadsman (stuk 14), het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken (stuk 15), een kopie van zijn *“bijlage 13quinques”* (stuk 17) en een bewijs van verblijf in het opvangcentrum in Kapellen (stuk 18).

2.1.4. Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen een document met betrekking tot corruptie in Irak (document IRQ2012-010w) van 3 februari 2012 (bijlage 1).

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële

motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing:

"In het kader van uw derde asielaanvraag baseerde u zich niet langer op dezelfde feiten als die van uw eerste asielaanvraag. U verklaarde toen dat u zich had bekeerd tot het christendom. Deze aanvraag werd evenwel afgewezen omdat uw verklaringen ongeloofwaardig werden geacht. In het kader van uw derde asielaanvraag gaf u plots toe dat uw verklaringen in verband met uw bekering tot het christendom inderdaad volledig verzonnen waren (zie gehoorverslag CGVS, vraag 5). Het feit dat u leugenachtige verklaringen heeft afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag en aldus heeft getracht het CGVS te misleiden door uzelf een volstrekt frauduleus profiel aan te meten, ondermijnt in grote mate uw algemene geloofwaardigheid. Uw geloofwaardigheid wordt daarenboven verder ondermijnd doordat u in het kader van uw derde asielaanvraag blijft volhouden dat u van Kirkuk afkomstig bent, hoewel reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag werd vastgesteld dat u niet van daar afkomstig bent.

Gelet op het feit dat uw geloofwaardigheid al bij voorbaat ter discussie staat, mag het niet verbazen dat uw nieuwe verklaringen in het kader van uw derde asielaanvraag allermist kunnen overtuigen. U liet optekenen dat u eigenlijk een homoseksuele man bent en dat u omwille van uw geaardheid problemen heeft gekregen in Irak. Het CGVS betwijfelt echter zeer sterk dat u een homoseksuele geaardheid heeft en gaat ervan uit dat u opnieuw heeft getracht doelbewust de asielinstanties te misleiden door een volledig verzonnen verhaal op te dissen.

U verklaarde ieder weekend naar een discotheek voor homo's te gaan. Wanneer u evenwel werd gevraagd wat de naam is van deze disco, diende u het antwoord schuldig te blijven. U kwam niet verder dan dat de disco of het café zich in Antwerpen bevindt, meerbepaald op de Groenplaats. U verklaarde vervolgens dat u op het internet surft naar zogenaamde 'homowebsites'. Wanneer u werd gevraagd hiervan enkele voorbeelden te geven, antwoordde u dat u niet zoveel kennis heeft van pc's en dat u eigenlijk meer uitgaat naar de disco's. U werd erop gewezen dat u allermist overtuigt. U kan geen voorbeelden geven van 'homowebsites' en u kent de naam niet van de disco waar u naar eigen zeggen ieder weekend zou doorbrengen (later werd dit afgezwakt naar 'in totaal ben ik er drie keer geweest') (zie gehoorverslag CGVS, vragen 18-29). Dit is totaal onaanvaardbaar.

Uw verklaringen over hoe u bij uzelf uw homoseksuele geaardheid ontdekte, zijn in hetzelfde bedje ziek: deze zijn weinig overtuigend noch doorleefd. U verklaarde eerst pas rond uw 27ste of 28ste uw homoseksuele geaardheid te hebben ontdekt. Even later wijzigde u uw verklaringen en gaf u toe reeds rond uw 25ste één en ander te hebben ontdekt aangezien u rond die leeftijd regelmatig naar mannenporno keek. U voegde eraan toe dat u er daarvoor geen tijd voor zou gehad hebben omdat u tot dan had gewerkt als politieagent. U werd erop gewezen dat het opmerkelijk is dat u niet eerder, namelijk voor uw 25ste, reeds één en ander zou hebben ontdekt, gelet op het feit dat men vaak reeds rond de puberteit seksueel begint te experimenteren. Opnieuw wijzigde u uw verklaringen. U liet nu optekenen dat u rond uw 22ste bent beginnen kijken naar 'mannenporno' (zie gehoorverslag CGVS, vragen 37-48). Op de vraag hoe u dan in Irak aan dergelijke pornofilms geraakte, antwoordde u dat uw vrienden u hadden doorverwezen naar enkele websites. U werd gevraagd hiervan enkele voorbeelden te geven. U verklaarde nu dat het CD's waren of DVD's die u kon huren in een videotheek. U herinnerde zich geen enkele titel van een dergelijke film. U werd gevraagd of uw vrienden op de hoogte waren van uw seksuele geaardheid, gelet op het feit dat zij u hadden doorverwezen. Opmerkelijk genoeg liet u optekenen dat zij wel wisten dat u graag naar mannenporno keek, maar niet dat u een homo bent (zie gehoorverslag CGVS, vragen 49-59). Al deze verklaringen overtuigen allermist.

Aangezien het CGVS geen geloof hecht aan uw verklaringen als zou u een homoseksueel zijn, wordt er ook geen enkel geloof gehecht aan uw asielrelaas in het kader van uw derde asielaanvraag, gelet op het feit dat uw verklaringen in dit verband louter gebaseerd zijn op uw profiel als homoseksueel. Tekenend in dit verband is het feit dat u geen idee heeft van wat er met (I.) is gebeurd, de man met wie u een seksuele relatie heeft gehad en dit terwijl u wel degelijk nog contact heeft gehad met uw moeder, uw broer en verschillende vrienden. Men mag dan ook verwachten dat u via deze mensen nog iets zou hebben vernomen over (het lot van) (I.). Toen u hierop werd gewezen, liet u wel plots optekenen dat u had vernomen dat hij ook naar Europa was gevlucht (zie gehoorverslag CGVS, vragen 67 en 68). In ditzelfde verband liet u nog optekenen over geen enkel contactgegeven van (I.) te beschikken (zie

gehoorverslag CGVS, vraag 70). Dit is andermaal niet overtuigend. Indien jullie er werkelijk zouden zijn in geslaagd om naar Europa te vluchten, dit om aan de represailles op het thuisfront te ontkomen, mag in alle redelijkheid worden aangenomen dat jullie - minstens - zouden geprobeerd hebben met elkaar in contact te komen. Dat u dan zelfs niet zou weten via welke weg of via welk communicatiemiddel u met (I.) in contact kan treden, kan echt niet worden geloofd. Gelet op de aard van jullie relatie en gelet op de zogenaamde ernst van de problemen die jullie allebei zouden hebben gekend, kan uw gebrek aan initiatief en interesse op dit vlak niet worden gevolgd. Verder verklaarde u dat u in Irak bent veroordeeld wegens verkrachting van (I.).

U verklaarde te zijn veroordeeld door 'de grote rechtbank van Kirkuk'. Volgens uzelf werd er een vonnis geveld. U kon er evenwel niets van voorleggen aangezien het vonnis zich zou bevinden bij het Ministerie van Justitie en het onmogelijk is om hiervan een kopie te bekomen. U liet verder nog optekenen dat uw familie geen advocaat had aangesteld uit vrees voor de reactie vanwege de andere familie (zie gehoorverslag CGVS, vragen 71-77). Opnieuw dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen allerminst kunnen overtuigen. Indien u werkelijk zou zijn veroordeeld, kan het totaal niet overtuigen dat u geen enkele moeite zou hebben gedaan om, via welke weg ook, een advocaat in Irak te contacteren of een kopie van het vonnis op te vragen. Het houdt dan ook totaal geen steek dat uw familie niet zou durven een kopie aan te vragen omwille van de tegenpartij, terwijl u stelt dat u wel degelijk werd veroordeeld en dit toch al een zekere genoegdoening aan de tegenpartij moet hebben gegeven.

Daarenboven kan uw verhaal, als zouden (I.) en u zijn betrappt in de keuken van het restaurant waar jullie allebei werkten totaal niet worden geloofd. Het intiem contact zou hebben plaatsgevonden achter de saladekar, in de keuken, volgens u een plaats waar jullie alle vrijheid hadden (zie gehoorverslag CGVS, vraag 66). Dit kan moeilijk worden geloofd. De keuken van een restaurant is immers een plaats waar zowat iedereen kan binnenen buitenlopen, onaangekondigd, en waar men moeilijk van enige privacy kan gewagen. Dat jullie, wetende welk taboe er rust op homoseksuele handelingen, hierin geen graten zouden hebben gezien, is geheel niet plausibel en komt andermaal de waarachtigheid van uw relaas en uw beweerde geaardheid niet ten goede.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er noch aan uw beweerde homoseksualiteit noch aan de daaruit voortvloeiende problemen enig geloof worden gehecht."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar verzoeker aanvoert dat hij weldegelijk afkomstig is van Kirkuk en ter staving hiervan een reeks documenten bijbrengt (stukken 2-14), dient er vooreerst op gewezen dat verzoekers afkomst uit Kirkuk reeds ongeloofwaardig werd bevonden in de beslissing van de commissaris-generaal van 14 augustus 2013. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing en evenmin kan verzoeker door middel van onderhavig verzoekschrift beroep aantekenen tegen deze beslissing. Bijgevolg is de beslissing van de commissaris-generaal van 14 augustus 2013 definitief geworden.

Verder dient opgemerkt dat verzoeker geen voor eensluidende vertaling bijbrengt van de stukken die hij neerlegt (stukken 2-12). Luidens artikel 8 PR RVV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de stukken 2-12 bij het verzoekschrift door de Raad niet in overweging genomen. Ten overvloede wordt vastgesteld dat verweerder er in zijn nota met opmerkingen terecht op wijst dat, wat betreft de huwelijksakte van zijn ouders (stuk 2), het bewijs van woonst van zijn ouders (stukken 3 en 4), de geboortebewijzen van zijn ouders (stukken 5 en 6), een bewijs van woonst van zijn vader van 2003 (stuk 7) en de stemkaarten van zijn ouders (stukken 8 en 9), deze stukken geen betrekking hebben op de persoon van verzoeker en dat hij geen enkel bewijs bijbrengt ter staving van zijn bewering dat de genoemde personen zijn ouders zijn. Aangaande het bewijs van aankoop van een auto in Kirkuk in 2007 (stuk 10) wijst verweerder er terecht op dat het feit dat verzoeker in 2007 in Kirkuk een auto heeft gekocht, niet aantoonst dat verzoeker zelf van Kirkuk afkomstig is. Wat betreft de hulp die verzoekers familie zou gekregen hebben van een plaatselijke organisatie in Kirkuk (stuk 11) dient opgemerkt dat dit evenmin een bewijs is van verzoekers afkomst uit Kirkuk. Wat zijn identiteitskaart betreft (stuk 12), dient erop gewezen dat het slechts een kopie betreft, waardoor de bewijswaarde ervan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën door allerhande knip- en plakwerk, gering is. De brief van zijn raadsman teneinde zijn originele identiteitskaart uit Nederland te bekomen (stuk 14) doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker slechts een kopie voorlegt. Het feit dat verzoeker stukken heeft ontvangen uit Kirkuk (stuk 13) kan niet aantonen dat hij vandaar afkomstig is. Dit alles klemmt des te meer daar uit de door verweerder aan zijn nota met opmerkingen toegevoegde informatie (bijlage 1) blijkt dat documenten in Irak omwille van de hoge

corruptiegraad gemakkelijk verkrijgbaar zijn. Verzoeker brengt geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Daarenboven dient erop gewezen dat in de stempel op de kopie van verzoekers identiteitskaart (stuk 12) een spellingsfout staat: “*Nationality*” in de plaats van “*Nationality*”, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan de bewijswaarde van dit document en er bovendien eens te meer op wijst dat verzoeker bewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden.

Verder ziet de Raad niet in op welke wijze het bijbrengen van zijn “bijlage 13*quinquies*” en van het bewijs van zijn verblijf in het opvangcentrum te Kapellen (stukken 17 en 18) de motieven van de bestreden beslissing zou kunnen weerleggen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt zijn afkomst uit Kirkuk aannemelijk te maken en dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker zijn afkomst uit Kirkuk niet aannemelijk weet te maken (zie *supra*) en dat de beslissing van de commissaris-generaal van 14 augustus 2013, die definitief geworden is, terecht vaststelt dat kan worden aangenomen dat verzoeker afkomstig is van de provincie Suleymaniyah in Noord-Irak, alsook gelet op de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’), stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillende typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkuk reeds in uw eerste asielaanvraag niet geloofwaardig werden geacht en gezien er in het kader van uw eerste asielaanvraag werd geargumenteed dat u een sterke band heeft met de stad Suleymaniyah, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleymaniyah, deel van de Noordelijke KRG-zone, te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de drie noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. De KRG toonde zich in de verdediging tegen ISIS sterker dan de Iraakse centrale regering. Het verzekerde een strenge beveiliging van haar grens, verwierf controle over de betwiste gebieden in de provincies Ninewa en Kirkuk en ontving op haar grondgebied 300.000 (overwegend soennitische) IDP's die het geweld in Centraal-Irak ontvluchten. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich uitsluitend in Centraal-Irak en het KRG-gebied ondervindt nauwelijks enige impact van de strijd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Kirkuk en Diyala. ISIS ontplooiden weliswaar strijders langs de grens met de semi-autonome Koerdische regio, maar verklaarde meermaals geen intentie te hebben om Noord-Irak aan te vallen. Langs de grens tussen KRG-gebied en Centraal-Irak vonden slechts een aantal kleine schermutselingen tussen de Koerdische troepen en ISIS plaats, doch deze waren steeds van zeer korte duur.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Hoewel er cellen van opstandelingen van diverse pluimage aanwezig zijn, blijft hun impact beperkt. Er vond de voorbije zeven jaar één grootschalige aanslag plaats in KRG-gebied, met name op 29 september 2013. Daarnaast

vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. De spanningen om olie, budget en de betwiste gebieden zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal- Iraakse regering weliswaar op scherp, maar dit heeft nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord- Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige ISIS. Daarnaast vormden gedeelten van het Koerdische noorden in het verleden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKK-doelwitten, wat resulteerde in een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd. Er vonden in 2014 dan ook geen luchtaanvallen plaats. De recente influx van meer dan 200.000 Syrische vluchtelingen en 300.000 (overwegend soennitische) IDP's uit Centraal-Irak die het ISIS-offensief ontvluchten, heeft tot slot geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker voert in onderhavig verzoekschrift aan dat de situatie in de provincie Suleymaniyah weldegelijk verslechterd en zeer gevaarlijk is en dat de informatie van verweerder niet recent genoeg is, doch hij brengt geen enkel concreet element aan ter staving van zijn beweringen. Immers, het neergelegde reisadvies (stuk 15) is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Waar verzoeker verwijst naar het "Report of the Secretary-General on the protection of civilians in armed conflict" van de Verenigde Naties van 22 november 2013, dient erop gewezen dat de informatie in het administratief dossier dateert van 30 juni 2014 en 27 augustus 2014. Verzoeker brengt aldus geen stukken bij waaruit zou blijken dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS